

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.231/2014/4.szám

A Kúria a dr. Tóth Attila hozzátartozó által képviselt felperesnek a főosztályvezető jogtanácsos által képviselt alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 20.M.5064/2012. szám alatt indított és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 27-én kelt 20.M.5064/2012/10. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.M.5064/2012/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Központi Nyilvántartó és Informatikai Igazgatóság a 2012. március 12. napján kelt 37/377759/2011/15. számú határozatával felperes részére 2011. szeptember 1. napjától havi 83.040 forint összegű öregségi nyugdíjrészt állapított meg. A felperes fellebbezése folytán az alperes 23. számú határozatával a 15. számú határozatát felülvizsgálta, saját hatáskörében módosította, és a romániai

felsőfokú tanulmányok idejét beszámította az önálló magyar jogosultságnál, ebből adódóan a 2010. évi kereseti adat is javításra került, így a felperes részére 82.790 forint összegben került megállapításra az öregségi nyugdíjréshavi összege. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen a társadalombiztosítási határozatok megváltoztatását és a romániai felsőfokú tanulmányok időtartamának (1970. október 1. - 1974. szeptember 1.) a nyugdíjrésh számítása során magyar szolgálati időként való figyelembe vételét, másodlagosan a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését és a szervek új eljárásra utasítását kérte. Sételmezte, hogy az alperes az eljárási határidőket túllépte, a 2011. augusztus 11-én benyújtott kérelmét nem bírálta el, és álláspontja szerint az alperesi határozatok a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 41. § (5) bekezdés rendelkezéseinek nem felelnek meg, mivel a felsőoktatásban a nappali tagozaton folytatott tanulmányai idejét nem csak a jogszerzés, de a nyugdíj számítása során is szolgálati időként kellett volna figyelembe venni. Vitatta a felperes, hogy a formanyomtatványon (a migráns munkavállalók szociális biztonságával foglalkozó igazgatási bizottság nyomtatványa) írtak szerint ő kérte volna, hogy az egyetemi éveit román szolgálati időként ismerjék el. Érvéle szerint az alperes az anyagi és eljárásjogi szabályokat egyaránt megszegte határozata meghozatala során. Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy az ügyintézési határidő túllépése nem minősül olyan lényeges eljárási szabálysétésnek, amely megalapozhatná a határozatok hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint annak sincs relevanciája, hogy a formanyomtatvány milyen kérelmet tartalmaz, mivel a román hatóságnak is az EK rendelet alapján kellett eljárniuk.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Az ítéleti érvéle szerint a 883/2004/EK rendelet 52. cikke és a Tny. 41. § (5) bekezdése alapján a felperes külföldi tanulmányi ideje magyar szolgálati időként figyelembevételre került (nemzeti számítás). A nyugdíjrésh számításánál (pro-rata számítás) a 883/2004/EK rendelet végrehajtására kiadott 987/2009/EK rendelet 12. cikk (5) bekezdése alapján kellett eljárnia a magyar közigazgatási szervnek. A román szerv által kiállított igazolásból megállapítható volt, hogy a felperes a román diploma megszerzését követően Romániában állt kötelező biztosítás alatt, így a romániai felsőfokú tanulmányainak ideje magyar szolgálati időként a pro-rata számítás során nem volt figyelembe vehető.

A bíróság ítéletében kifejtette, hogy a formanyomtatvány 11.

pontjának a „téves” kitöltése nem bír relevanciával, mivel a román társszerveknek is jogszabályok szerint kell eljárni a felsőfokú tanulmányi idő figyelembevételénél és nem a felperes kérése alapján, ezen túlmenően pedig a társszerv felé a hivatkozott formanyomtatvány még több alkalommal is kiküldetésre került és már a „téves” bejegyzés nélkül.

A bíróság az eljárási határidő túllépésével kapcsolatosan hivatkozott a kialakult bírói gyakorlatra, mely szerint az ügyintézési határidő túllépése nem minősül lényeges, az ügy érdemére kiható és a bírósági eljárásban sem orvosolható olyan súlyú eljárási jogszabálysértésnek, amely a bíróság által felülvizsgált határozatok hatályon kívül helyezését önmagában ezen okból megalapozná.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett a bíróság új eljárásra utasítását kérve. Hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes a formanyomtatványt nyilatkozatával ellentétes tartalommal töltötte ki, amely az ügy elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértésnek minősül. Az alperes az eljárási határidőket túllépte, amelynek körében a bíróság az alperes nyilatkozataiban fellelhető ellentmondásokat nem oldotta fel, így nem tisztázta a tényállást. Az alperes a 883/2004/EK rendelet 6. cikke, a 987/2009./EK rendelet 2. cikk (2) bekezdése, 12. cikk (1)-(2) bekezdése és (5) bekezdése rendelkezéseit is megsértette, ezért a „román szerv nem tudott küldeni olyan igazolást, amelyben az egyetemi éveket kiveszik a román szolgálati időből, amely esetben egyenértékűség nem állna fenn”.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte arra tekintettel, hogy sem az eljárás lefolytatása során, sem az ítélet meghozatalakor nem történt az ügy érdemére kiható jogszabálysértés. A bíróság a formanyomtatvány tartalmát ítéletében helytállóan értékelte. Kiemelte az alperes, hogy a felperes Romániában folytatott felsőfokú tanulmányait a K.L.Tudományegyetem egyenértékűnek fogadta el, így a munkaügyi bíróság helyesen állapította meg, hogy a külföldi tanulmányi időt a magyar jogszabály alapján [Tny. 41. § (5) bekezdés] elbírálandó szolgálati idő számításakor kell figyelembe venni. A nyugdíjrész számításakor a 987/2009/EK rendelet 12. cikk (5) bekezdése rendelkezése alapján a felperes román egyetemi ideje külföldi időként számítandó, mivel az egyenértékűnek tekintett időt (egyetemi tanulmányok) követően a felperes Romániában állt kötelezően biztosításban.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

A jogvita elbírálása során a Kúriának - a Pp. 275. § (2) bekezdésében foglalt keretek között - azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaügyi bíróság jogszabálysértés nélkül érdemben helytálló döntést hozott-e vagy sem, illetve, hogy a felülvizsgálati kérelemben felhozott jogszabálysértések megvalósultak-e a döntés meghozatalakor.

Románia Európai Unió tagságának kezdetétől (2007. január 1-jétől) Magyarország és Románia viszonylatában is a közösségen belül mozgó munkavállalók szociális biztonsági kérdéseit rendező, 2010. május 1-jétől módosuló a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló 883/2004/EK rendelet és annak végrehajtására kiadott 987/2009/EK rendelet előírásait figyelembe véve kell a társadalombiztosítási ellátásokat, köztük a nyugellátásokat is megállapítani. E rendeletek szabályai szerint valamennyi tagállam a saját rendszerének hatálya alatt szerzett biztosítási idő alapján a nála érvényes jogszabályok szerint köteles a jogosultat megillető nyugdíjat megállapítani és folyósítani.

Az ellátás megállapítására vonatkozóan a 883/2004/EK rendelet 52. cikke tartalmaz előírásokat, amely szerint első lépésként a nemzeti szabályok szerint kell megállapítani a nyugellátást, ha az igénylő az adott ország szabályai szerint megszerzett biztosítási ideje alapján jogosult ellátásra.

A Tny. 41. § (5) bekezdése szerint a külföldi felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott tanulmányok ideje szolgálati időként akkor vehető figyelembe, ha a külföldi állam joga szerint kiállított bizonyítvány és oklevél Magyarországon a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény rendelkezései szerint egyenértékűnek ismerhető el az illetékes hatóság szakvéleménye alapján, illetőleg a külföldi résztanulmányok idejét a hazai felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott tanulmányi időbe beszámították.

Az O. H. M. E. és I. Központ igazolása alapján a felperes 1970. október 1-től 1974. augusztus 31-ig terjedő időszakban a Babes Bolyai Egyetemen folytatott felsőfokú tanulmányait a Kossuth Lajos Tudományegyetem egyenértékűnek fogadta el, azaz a felperes diplomáját magyarországi felsőoktatási intézményben megszerezhető egyetemi végzettségnek megfelelő felsőfokú végzettségnek ismerte el. Erre tekintettel a nemzeti számítás során a külföldi tanulmányok ideje magyar szolgálati időként figyelembevételre került.

Az ellátás megállapításának második lépésként az összes szolgálati idő összeszámításával meg kell határozni azt az elméleti összeget, amely akkor járna a felperesnek, ha az egész időt Magyarországon szerezte volna, majd a teljes és a magyar szolgálati idő arányában kell meghatározni a magyar részről fizetendő résznyugdíj összegét (pro-rata számítás).

A felek egyezően adták elő, hogy ennél a számítási módnál a 987/2009/EK rendelet 12. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.

A 987/2009/EK rendelet 12. cikk (5) bekezdése szerint, bármely, kettő vagy több tagállam jogszabályai alapján egyenértékűnek tekintett időszakot csak azon tagállam intézménye veszi figyelembe, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak előtt utoljára kötelezően tartozott. Abban az esetben, ha az érintett személy az említett időszak előtt nem tartozott kötelezően valamely tagállam jogszabályainak hatálya alá, azon tagállam intézménye veszi figyelembe az említett időszakot, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak után először tartozott kötelezően.

A felperes az eljárás során nem vitatta, hogy a diploma megszerzését követően először Romániában állt biztosításban kötelezően, ezért a felsőfokú tanulmányai idejét a román szolgálati időnél kellett figyelembe venni az arányosítás során.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy az alperes eljárása során az eljárási határidőket túllépte és az eljáró bíróság az alperes ezzel kapcsolatos nyilatkozataiban fellelhető ellentmondásokat nem oldotta fel, így a tényállás tisztázatlan maradt.

A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint önmagában az eljárási szabálysértésre hivatkozás nem alkalmas a sérelmezett ítélet hatályon kívül helyezésére, mert a felülvizsgálati kérelemben pontosan meg kell jelölni a jogszabálysértést és a megsértett jogszabályt.

A felperes felülvizsgálati kérelme e körben e jogszabályi követelményeknek nem felel meg, mivel nem állapítható meg, hogy mely eljárási jogszabályhely megsértésére hivatkozott a felperes. Ez olyan lényeges tartalmi hiányosság, amely utólag már nem

pótolható, mert a felülvizsgálati kérelem nem változtatható meg [Pp. 273. § (5) bekezdés], azt kiegészíteni sem lehet.

Mindezek alapján a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt a Kúria - a Pp.275. § (3) bekezdése alapján - hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozatalt.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-a alapján a magyar állam viseli, mert a társadalombiztosítási eljárással kapcsolatos perek tárgyi illeték és költségmentesek.

Budapest, 2015. január 5.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő